

Prava mati.

Materini ljubezni posvečen prizor.

O s e b e : Teta Katarina
 Ivan, Slavko, njena nečaka
 Manica, Franica, njeni nečakinji.

I.

Teta Katarina (s polno ročno torbo se pojavi pred hišo, iz katere se kar hipoma usuje kopica otrok):

Manica (mlajša nečakinja se oklene tete):

Teta naša!

Franica (se oprime tetine roke):

Teta Katarina!

Ivan (pristopi ter gleda sorodnici v obraz):

Dolgo Vas že čakamo, o teta!

Slavko (se zagleda v torbo):

Kaj ste danes

s trga nam prinesli?

Teta Katarina (se oprostí otrok):

Polno torbo,

deca radovedna!

Deteljica

s štirimi peresi!

Ivan in Slavko: Polno torbo?!

Manica in Franica (ji hočeta vzeti torbo iz rok):

Kaj je v torbi, teta?

Teta Katarina (odloži torbo na klop):

Prej ne morem
torbe vam odpreti,

dokler niste

razmotali zanke,

dokler niste

rešili uganke.

Ivan in Slavko: Kakšne zanke?

Teta Katarina: Srčkane uganke.

Manica: O povejte!

Franica: Rešimo jo hitro!

Ivan: Mi otroci

ljubimo uganke.

Teta Katarina: Kakšen praznik,

deca, bomo jutri

praznovali?

Vsi štirje: Materinski, materinski!

Teta Katarina: Vaša mati

v raju ga praznuje.

Manica (tožno): V raju, v raju!

Ivan: Ko bi z nami bila —

Franica: To bi jutri
hvalo ji zapeli!

Slavko: Jaz bi novo
pesem ji povedal.

Teta Katarina: Razrešite!
To je tista zanka:
Ko bi novo
mater si volili:
Kakšno bi si
izvolili?

Tja za hišo
pojdite povprašat;
tam pod križem
dobro vsak premisli;
ko pokličem,
pridite povedat!

Kdor najbolje
zanko mi razreši,
za nagrado
prejme polno torbo.
(Otroci odhite).

II.

Teta (sama): Morebiti
Manica ugame?
Morebiti
Ivan ali Slavko?
Morebiti
Franica razreši?

Bog daj deci
najti pravo mater!
(Odmor. Pokliče deco.)

Deca moja,
deteljica draga.
Ptič je v zanki:
pridite ga rešit.
(Otroci se vrnejo.)

Kar po vrsti
boste reševali.
Manica najmlajša.
Dalje Ivan,
Franica in Slavko.

Manica: Ko bi novo
mater si volila,
veste, teta,
kakšno bi volila?
Manica bi
vzela si kraljico.

Vse jo ljubi,
vse časti kraljico.
Kamor pride,
vsem se zdi domača.
Vse jo kliče:
Naša jasna mati!

Kdo se drzne
žaliti kraljico?
Vsak ji vsako
željo rad izpolni.
Vse doseže,
kar kraljica prosi.

In Marija
naša rajska mati:
Ona tudi
zove se kraljica.
Res! Za mater
vzela bi kraljico.

Teta Katarina: Da! Največja
mati je kraljica.
Višje seči
srcu ni mogoče.
Kaj pa, Ivan,
kaj boš ti povedal?

Ivan: Ko bi mogel,
teta Katarina,
si iz mater
novo mater vzeti,
Ivan mater
volil bi si tako:

V beli hiši
na visokem holmu,
v ograjeni
z vinogradnim vrtom,
morala bi
moja mati biti.

Grozdje nosil,
vince bi ji točil,
pel na zdravje
večne ji zdravice.
Saj je trto
tudi Jezus ljubil.

Teta Katarina: Ljubil jo je!
Saj je dušam v zdravje
žlahne trte
sladki sad spremenil.
Ali čujmo:
Franica pričinja.

Franica: Ko bi dano
bilo kdaj otroku,
da si svojo
mater sam izbere:
Prvo pevko
vzela bi za mater.
Lepa pesem
vsako dušo gane.
Lepa pesem
vsako bol uteši.
V raju pela
večna bo ljubezen.

Teta Katarina: Da, ljubezen
vekomaj ne mine.
Mati vredna
večne je ljubezni.
Kje bi Slavko
našel pravo mater?

Slavko: Bog mi vrni
mojo prvo mater!
Prava mati
to je prva mati;
druge ne bi
mogel več poznati!

Teta Katarina: Dragi Slavko,
tvoja bodi torba!
Dal boš drugim,
kar boš hotel dati.
Prva mati
to je prava mati!

(Slavko sprejme torbo, jo odpre in nje vsebino razdeljuje med druge.)

ZASTOR!

K. Matkovič:

Daritev.

Potem, ko je Jezus odšel nazaj v nebesa, k svojemu Očetu, in od tam apostolom poslal še Sv. Duha, so ti šli po vsem svetu in z velikim veseljem oznanjali ljudem Jezusov nauk. Tudi k malikovalcem so šli in jih učili božjih resnic in pravičnega življenja. Ko so jim pripovedovali o Jezusovih čudežih, je pač vsak poželel, da bi tega dobrega in mogočnega Sina božjega sam videl in slišal in z njim govoril. Zahrepeneli pa po Jezusu niso le taki, ki so prvič slišali o njem, temveč tudi apostoli sami so mnogokrat na svojih potovanjih in pri svojem poučevanju zaželeli, da bi bil Jezus pri njih. Vemo že, da so apostoli to svoje hrepenenje vselej in povsod lahko tudi uresničili; Jezus jim je namreč pri zadnji večerji obljubil, da se bo tudi na njihovo besedo spremenil kruh v Jezusovo Telo in vino v Jezusovo Kri. »To delajte v moj spomin«, je naročil. Kadar so bili učenci zbrani v njegovem imenu in pri poslušanju njegovega nauka, so vselej tudi jedli od njegovega skrivnostnega Telesa